

CURIERUL ADVENTIST

Anul XXXIII Nr. 6

IUNIE 1955

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.
Redacția și A-ția, București, Raionul T. Vladimirescu, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

Gînduri de luat aminte

Cuvîntul lui Dumnezeu nu îngăduie niciun fel de procedeu care ar duce la îmbogățirea unei clase prin apăsarea sau pricinuirea de suferințe altor clase de oameni. În toate treburile și afacerile noastre, Biblia ne învață, să ne punem pe noi în locul celor cu cari avem de a face și să avem în vedere nu numai interesul nostru, ci și pe al altuia. Cine caută să profite în dauna altuia, sau să tragă foloase din slăbiciunea sau din nepriceperea lui, acela păcătuiește contra principiilor și contra învățăturilor din Cuvîntul lui Dumnezeu.

„Să nu te atingi de dreptul străinului și al orfanului, și să nu iei zălog haina văduvei“. Deut. 24,17. „Dacă ai vreă datorie la aproapele tău, să nu intri în casa lui ca să-i iei lucrul pus zălog; ci să stai afară și cel pe care l-ai împrumutat să-ți aducă afară lucrul pus zălog. Dacă omul acela este sărac, să nu te culci cu lucrul luat zălog de la el la tine“. Deut. 24,10-12. „Dacă iei zălog haina aproapelui tău, să i-o dai înapoi înainte de apusul soarelui: căci este singura lui învelitoare... cu ce are să se culce? Dacă strigă spre Mine după ajutor, Eu îl voi auzi, căci Eu sînt milos“. Exod. 22,26-27. „Dacă vindeți ceva aproapelui vostru, sau dacă cumpărați ceva de la aproapele vostru, niciunul din voi să nu înșele pe frațele lui“. Lev. 25,14.

„Să nu faceți nedreptate la judecată în măsurile de

lungime, de greutate și de volume“. Lev. 19,35 „Să n-ai în sacul tău două feluri de greutate, una mare și, alta mică“ și să n-ai în casă două feluri de efă, una mare, alta mică. Deut. 25,13-14. „Să aveți cumpene drepte, greutate drepte, efe drepte și line drepte“. Lev. 19,36.

„Celui ce-ți cere, dă-i; și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine“. Mat. 5,42. „Cel rău ia cu împrumut, și nu dă înapoi; dar cel neprihănit este milos, și dă“. Ps. 37,21.

În granițele întinse ale naturii este loc îndestulător, unde totii cei în suferință și nevoi să-și poată găsi un cămin. În sînul pămîntului sînt bogății destule, din cari să-și procure și ei hrană. Ascunse în adîncime, există binecuvîntări pentru totii cei cari au voință, curaj și răbdare, să caute și să adune comorile puse acolo de Dumnezeu.

Lucrarea pămîntului, ocupație pe care bunul Dumnezeu o dădu omului în paradis, dă și azi putința, ca mulțime de oameni să-și câștige existența.

Mulți privesc munca ca pe o plagă, sau ca pe o nenorocire; de aceea ei caută să-și asigure existența mai de grabă prin înșelătorii, decît prin muncă cinstită. Dorința de a trăi fără muncă, deschide ușa la tot felul de rele, viții și crime.

E. G. WHITE

Trăim zile istorice

Mari sînt zilele pe cari le trăim; și însemnătatea lor în istorie va alcătui o epocă, un punct de unde desfășurarea evenimentelor și-au găsit un nou făgăș.

Forțele păcii, în cari Uniunea Sovietică ocupă locul de frunte, sînt pline de succes spre binele și fericirea tuturor.

Conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africii este unică în istorie în ce privește însemnătatea ei. Popoarele acestor țări stoarse atîta timp de exploatare, prin această Conferință și-au spus cuvîntul hotărîtor: „Ajunge! Dorim o viață mai bună pentru noi și copiii noștri. Soarta noastră vrem să ne-o croim, într-o atmosferă a păcii și a bunei înțelegeri internaționale, spre propășirea țărilor noastre și a tuturor din lumea întregă“.

În adevăr: Asia se ridică: Cuvîntul ei răsună cu putere și el se face tot mai mult auzit, impunîndu-și voința. Popoarele de rasă galbenă sau malaeză își cer și ele dreptul la o viață fericită, ele nu mai vor să rămînă înrobite intereselor exploatare. Bogățiile Asiei, forța oamenilor de acolo, sînt ale ei, îi aparțin și asiaticii nu mai vor să le împartă cu nimeni în scopul îmbogățirii acestora și al sărăcirii lor proprii. La masa rînduirii treburilor

internaționale, Asia, cu sutele ei de milioane de oameni în frunte cu China cea nouă și democrată, vrea să-și statornicească singură rostul.

Iar concluziile Conferinței de la Bandung arată atît de limpede care sînt liniile călăuzitoare ale Asiei și care este țelul, și anume: Pacea înlăuntrul Asiei: buna stare și propășire a țărilor ei independente, și o contribuție cît mai puternică la buna învoire și înțelegere internațională.

Dar încă pe cînd ecoul Conferinței de la Bandung era viu în urechile omenirii, Uniunea Sovietică anunță promunerea guvernului său cu privire la reducerea armamentelor, interzicerea armei atomice și înlăturării primejdiei unui nou războiu, propunere ce făcu bucuria sufletului tuturor oamenilor sinceri și doritori de bine din lumea întreagă și ai tineretului în special.

Iar cînd zilele acestea frumoase de mai aduseră cu ele și încheierea Conferinței de la Varșovia cu sănătoasele și constructivele ei hotărîri, inimile mulțimilor de milioane s-au prins cu putere de dorita nădejde a se vedea a lua ființă: Pacea.

Varșovia, capitala Polonei, sfîrșită în decursul războiului cotropitor, și strivită fără milă, cît de bine a fost

aleasă ca locul unde să se înfigă puternicul steag al păcii, al securității și garanțiilor unei vieți liniștite.

Tratatul încheiat la Varșovia la 14 mai 1955, între opt națiuni, dintre care face parte și Uniunea Sovietică, susținătoare păcii, nu este altceva decât: Carta Păcii. Prin articolele sale se oglindește atât de puternic dorința de o strinsă prietenie, colaborare și într-ajutoare în vederea înfăptuirii și apărării păcii.

Bandung și Varșovia alcătuiesc două centre pe glob cari, alăturându-se altora în cari filiiile de mult stindardele înfrăbirii, și-au spus cuvântul întru apărarea dreptului națiunilor la independență, strângându-se în jurul păcii, cuvânt înfructuos al tuturor năzuințelor de fericire.

Aceste zile ale primei părți a anului 1955 au arătat celor ce mai nutresc gânduri de războiu, că tot mai mult crește și se întărește glasul celor doritori de pace. Cu Conferința de la Bandung și cu încheierea tratatului de la Varșovia, cele două mari grupări ale lumii doritoare de pace și-au dat mâna prin mijlocirea Uniunii Sovietice, alcătuind forța păcii ce se impune tot mai puternic. Și alături de aceștia încă milioane de alți susținători ai păcii sînt risipiți în restul lumii. O pînză a luptătorilor păcii s-a țesut din colțul cel mai nordic al Uniunii Sovietice și pînă în insulele cele mai mici din sudul asiatic, pe această pînză popoarele legîndu-se a țese lucrările cele mai minunate și întrecîndu-se în înfăptuire.

Iar față de această forță asiatică și a europei răsăritene prinsă în strădaniile de pace, iată izolați pe cei cari vor să revie oronile războiului și lucru interesant de remarcat, aceștia cu toții sînt aflați în sfera de influență a unei puteri, a cărei veșnică dorință a fost de a stăpîni atât ca forță spirituală cît și pămîntească.

Sub auspiciile acestui suflu al păcii pornit din piepturile celor un miliard de locuitori ai pămîntului, ca un rod plăcut al muncii Consiliului Mondial al Păcii, apare Viena îmbrăcată în aceste zile de primăvară în strae de sărbătoare, strălucitoare, privind cu încredere în viitorul ce-i sunde.

15 mai 1955, a însemnat pentru Austria, prin semnarea Tratatului de Stat, ivirea zorilor zilelor de înaintare și bucurie pentru valorosul și străvechiul popor austriac, de aci înainte el ocupîndu-și din nou locul ce îi se cuvine în rîndul popoarelor ce vin prin forța și capacitatea lor să contribuie la ridicarea omenirii pe toate tărîmurile, sub emblema păcii.

Iar în momentul cînd scriu aceste rînduri apare înaintea Conferința ce va avea loc la Belgrad purtată la cel mai înalt nivel și care lasă să se întrevadă încă de pe acum rezultate din cele mai frumoase în cadrul destinderii ge-

nerale internaționale. Și apoi se conturează tot mai clar posibilitățile unei conferințe a celor patru puteri, în vederea rezolvării a cit mai multe probleme internaționale în litigiu.

Un fir frumos al inimii păcii se aude trecînd prin Bandung, Moscova, Varșovia, Viena și Belgrad, și el își va găsi finalul triumfal la Consiliul Mondial al Păcii ce va avea loc la Helsinki și apoi la Festivalul Tinerețului de la Varșovia, din vana anului acesta.

V. FLORESCU

DESPRE INGERI

Cuvîntul „înger“ prin care sînt amintite ființele cerești, este un cuvînt derivat din cuvîntul grecesc „angelos“ și cel latin „angelus“.

Ingerii sînt gata să execute ca soli ai lui Dumnezeu, poruncile Sale. „Binecuvîntați de Domnul, îngerii Lui, cari sînteți tari în putere, cari împliniți poruncile Lui, și cari ascultați de glasul cuvîntului Lui“. Ps.103, 20. Ei veghează peste poporul Său și îngrijesc de trebuințele lor, după cum ni se spune în Ebr. 1,14.

În visul său de la Betel Iacob a văzut o scară întinsă între cer și pămînt și îngerii lui Dumnezeu coborînd și urcînd pe această scară iarăși la cer. Cerul este aproape de pămînt prin această scară tainică, al cărei picior este solid împlîntat în pămînt, iar vîrfurile ei ajungînd pînă la tronul Celui Preaînalt. Ingerii urcă și coboară întruna pe această scară strălucită, ducînd sus la tatăl rugăciunile și nevoile celor în suferință și aducînd de la Dumnezeu binecuvîntare și speranță, curaj și ajutor, fiilor oamenilor. „Ingerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El, și-i scapă din primejdie“. Ps. 34,7. Biblia ne arată că fiecare credincios al lui Dumnezeu are un înger însoțitor. Matei 18,10.

Ingerii sînt interesați în planul de mîntuire și urmăresc cu cea mai mare atenție desfășurarea tainei lui Dumnezeu. 1 Petru 1,10-12; Luca 15,10.

La venirea Domnului Hristos îngerii îl vor însoți. Matei 16,27; 24,31. Ingerii conduc pe cei aleși către porțile Ierusalimului ceresc, care sînt larg deschise, pentru ca să intre Domnul mării cu ceata celor mîntuiți ai Săi.

Din cele relatate de Biblie serviciul îngerilor este legat strîns de planul de mîntuire.

G. BACIU

Prășitul culturilor a treia și a patra oară

Una din cele mai importante munci agricole ce trebuie făcute în cursul lunii iunie, este prășitul culturilor a treia și a patra oară. Prășitul este mijlocul principal de luptă împotriva buruienilor, dușmanul cel mai periculos al plantelor. Oricare muncitor agricol știe că într-un lan năpădit de buruieni plantele devin firave, se gălbejesc și nu mai cresc. Din această cauză se obțin recolte foarte slabe, chiar dacã timpul din cursul anului a fost destul de favorabil, cu ploii îndestulătoare. Buruienile consumă din pămînt o mare cantitate de apă și de hrană în dauna plantelor; ele cresc repede, umbrind și înăbușind plantele de cultură. De aceea, prășitul plantelor este o muncă foarte necesară, și cînd este făcut bine și la vreme are un rol hotărîtor în distrugerea buruienilor.

Ca să crească și să rodească, plantele au nevoie de apă, aer, lumină, căldură și hrană. O mare importanță în viața plantelor o are apa. De aceea, păstrarea apei în pămînt este o condiție de seamă pentru realizarea unei recolte mari. Pentru a preîntîmpina pierderile de apă trebuie făcute prășile ori de cîte ori este nevoie.

Prin prășit se astupă canalele prin care se ridică apa și se formează la suprafața pămîntului un strat afînat, care împiedică apa din lăuntrul solului să iasă în afară.

Într-un teren bine lucrat și prășit apa pătrunde mai ușor în pămînt și se face o rezervă mai mare de umezeală, care este atât de trebuincioasă plantelor.

Prin prășit pămîntul se încălzește mai ușor și rădăcinile plantelor iau mai bine hrana și apa din pămînt.

Prășitul este unul din mijloacele cele mai bune prin care se poate lupta cu succes contra secetei. Ori de cîte ori în culturi se ivesc buruieni sau pămîntul prinde scoarță pe deasupra în urma vreunei ploii repezi și a arșiței de soare, este nevoie să se facă prășila.

Bunului agricultor îi este bine cunoscut, că pe măsură ce plantele cresc, cresc și rădăcinile lor, întinzîndu-se mai mult în lături în stratul de deasupra pămîntului. Prășila trebuie în așa fel făcută, ca să nu se taie sau să se vătăme rădăcinile, fiindcă atunci plantele sînt stingherite în creșterea lor.

Unelte care pot fi întrebuintate în mod cît mai practic la prășitul plantelor prășitoare sînt de diferite feluri și pot fi întrebuintate în diferite moduri.

Așa, prășitul se face mecanic cu prășitori sau cultivate-toare trase de tractor sau cu prășitoarele trase de cai. Prășila mecanizată se face pe intervalul dintre rînduri: pentru prășitul pe rînd se folosește sapa.

Pentru ca prășitul, și în special cel mecanic, să poată fi executat în bune condiții, plantele prășitoare trebuie să fie semămate în rînduri drepte și la distanțe care să permită executarea lucrării, fără a răni planta. Pentru aceasta, cea mai bună metodă este însă sămînatul în cu-

GURA CARE VORBEȘTE ADEVĂRUL

„In cercetarea Scripturilor voi nu ar trebui să căutați a interpreta cuvintele ei așa ca să se potrivească cu ideile voastre preconcepate, ci să veniți ca un simplu ucenic, spre a înțelege principiile de temelie ale credinței lui Hristos. La Cuvîntul lui Dumnezeu să veniți cu un arzător interes și cu rugăciune fierbinte pentru ca să aflați care este adevărul, dînd pe față acelaș spirit ca și Natanael cînd a căutat cu mult dor pe Domnul, spre a afla adevărul. Lumina va veni fiecărui cercetător zelos al adevărului după cum a venit și lui Natanael“.

Fie, ca bunul Dumnezeu să ne ajute să înțelegem principiile de temelie ale credinței lui Hristos și să învățăm de la El cu smerenia cuvenită unui sincer urmaș al Său.

1. *Cu privire la care păcat al limbii sîntem avertizați prin porunca a noua? Exod 20, 16.*

„Această poruncă interzice orice sfortare de a vătăma cinstea aproapelului nostru printr-o falsă prezentare a faptelor sau prin aluziuni răutăcioase, prin calomnie sau prin răspîndire de șovnuri. Chiar ascunderea intenționată a adevărului, care ar putea avea drept rezultat o pagubă pentru alții, este o călcare a poruncii a noua“.

2. *Cum nu trebuie să fie vorbirea celui credincios? Efes. 4,29 pr.p.; 5,4 pr.p.*

3. *Cum să folosească, mai de grabă, credinciosul limba sa? Ps. 145, 5-7.11.12.*

„Domnul dorește să vorbească despre bunătatea Sa și să se dea mărturie despre puterea Sa. El este onorat prin cuvintele de laudă și de mulțumire“.

4. *Ce spunea dreptul Iov despre lucrarea limbii? Iov 16, 5.*

„A vorbi cuvinte de mîngiere și încurajare cînd sufletul este bolnav și pulsul curajului este scăzut, acestea sînt privite de Domnul ca și cum ar fi spuse de El însuși“.

5. *Ce lucrare rea poate face vorbirea necontrolată? Iacob 3,5.6.9.10.*

„La un moment dat, o limbă grăbită, plină de patimă și necugetată, poate pricinui un rău pe care pocăința unei vieți întregi nu îl va putea îndrepta. O, cîte inimi nu sînt zdrobite, cîți prieteni nu sînt învrăjbiți, cîte vieți nu naufragiază din pricina cuvintelor aspre și pripite ale acelora care ar fi putut aduce ajutor și vindecare“.

6. *Pe ce cale, în aparență nevinovată, mai este călcată adesea această poruncă? Lev. 19,16 pr.p.; Exod 23,1*

„Sînt unii care, pentru ca să mimicească sau să vătămă cinstea altuia, vor născoci minciuni împotriva lor, numai dintr-o simplă răutate“.

Strîns legată de flecărie este însinuarea ascunsă, aluzia șireată, prin care cel cu inima necurată caută să însuflească un rău pe care nu are curajul să-l exprime pe față. Față de fiecare din aceste obiceiuri ar trebui să învățăm să ne ferim după cum ne-am ferit de un lepros.

7. *Ce altă formă de minciună este condamnată în Sfînta Scriptură? Ps. 12,2.*

„Orice nesinceritate este un fel de amăgire. Lingușirea face parte tot din această listă. Aceasta este un fel de idolatrie amestecată cu necinstea... Cuvintele de lingușire, de măgulire și de flecării sînt cele mai condamnabile fărădelegi. Mulți bărbați și femei își schimbă însă felul de a fi cînd sînt între prietenii lor, și fac haz și ridiculizează ceea ce au laudat, în aparență, mai înainte. De ce se vorbește în dosul unei persoane atîtea lucruri, care nu i se spun în față? Nu e oare o mișelie să înjunghii un om pe la spate? Nu e o mișelie să-i ataci caracterul în lipsa lui? Fericit bărbatul care se hotărăște să vorbească așa, încît să fie voios ca și cel despre care se vorbește să audă ce se spune despre el“.

8. *Ce metode de vorbire și purtare folosesc unii pentru promovarea interesului personal? Ier. 9, 5.*

„La cumpărare și vindere de bunuri, de vite sau la orice fel de negustorie se rostesc minciuni din interes egoist. Unii oameni care doresc să pară ceea ce nu sînt, rostesc minciuni din simplă vanitate. O minciună nu poate trece pe la ei fără ca să n-o mai înflorească. O, cît de multe lucruri se fac în lume, pe care făptuitorii lor ar dori odată să le aibă nefăcute! Dar rapoartele despre cuvinte și fapte trecute în cărțile cenului vor povesti odată trista istorie a minciunii, rostită și înfăptuită“.

9. *Ce sfat ne este dat în Cuvîntul lui Dumnezeu cu privire la folosirea limbii? Ps. 34, 13.*

PAZIREA UȘII BUZELOR NOASTRE.

„Trebuie să se dea pe față un interes viu, sporind în ce privește îmbogățirea minții cu adevărul Bibliei. Cunoștința prețioasă dobîndită în felul acesta va ridica un zid de apărare în jurul sufletului. Deși atacat cu ispite, totuși în suflet va fi o hotărîtă încredere în Isus, dobîndită prin cunoașterea Aceluia care l-a chemat la mărire și virtute. Slujbașii să se afunde cu inima și cu sufletul în subiectul studiului biblic. Să facă planul pentru aplicarea practică a învățaturii și să deștepte interesul în inima celor dați în grija lor. Fie ca preocupările membrilor să afe un scop în a rezolva problemele adevărului biblic. Slujbașii pot face ca lucrarea lor să aibă un caracter precis, așa încît studiile să nu fie uscate și neinteresante“.

1. *Cum sînt înaintea Domnului buzele mincinoase? Prov. 12, 22.*

„Minciuna și înșelăciunea de orice fel sînt păcat înaintea Dumnezeului adevărului și al dreptății. Cuvîntul lui Dumnezeu este clar în privința aceasta... Dumnezeu este un Dumnezeu al sincerității și al adevărului. Cartea lui Dumnezeu este o Carte a adevărului. Isus este Martorul credincios și adevărat. Biserica este mărturia și temelie adevărului. Toate poruncile Celui Prea-Înalt sînt în totul adevărate și drepte. Cum trebuie să apară, deci, înaintea ochilor Săi mistificarea și orice fel de exagerare sau înșelăciune?“

2. *Ce ar trebui să facă credinciosul cu cuvîntul dat, fie el chiar și în paguba lui? Ps. 15, 4 u.p.*

3. *Cum vor folosi credincioșii limba lor? Isaia 63, 8.*
Una din traduceri zice: „Niște copii care nu vor minți“, iar alta: „care nu sînt falși“.

„Tot ceea ce fac creștinii ar trebui să fie atît de clar ca lumina soarelui. Adevărul este de la Dumnezeu; înșelăciunea, în oricare din miriadele de forme ale ei, este de la Satana; și oricine s-ar îndepărta în vreun fel oărecare de la calea cea dreaptă a adevărului se predă pe sine însuși puterii celui rău“.

4. *Ce este spus că vor urî adevărații credincioși? Ps. 119,163.*

5. *Poate un om să păstreze, fără ajutor, limba sa pe calea cea curată a adevărului? Iacob 3, 7.8.*

6. *Ce rugăciune a înălțat psalmistul cu privire la paza buzelor sale? Ps. 141, 3.*

„Voi aveți o lucrare de făcut, aceea de a vă stăpîni limba. Ea este un mădular mic dar se laudă cu lucruri mari; ea are însă nevoie de frîul harului și de zăbalele stăpînirii de sine pentru ca s-o păzească de alergarea la întîmplare“.

7. *Ce determină, în cele din urmă, caracterul vorbirii noastre? Mat. 12,34.35; Ps. 51,6.*

„Cînd mintea este curată și cugetele înnobilate prin adevărul lui Dumnezeu, cuvintele vor fi și ele de acelaș caracter, „asemenea merelor de aur în panere de argint“. „Noi nu putem vorbi adevărul dacă mintea noastră nu este călăuzită de Acela care este adevărul“.

8. Ce va caracteriza buzele rămășiței zilelor de apoi? Apoc. 14,5.

9. Ce fel de vorbire poate fi folosită ca rugăciune a celui credincios? Ps. 19,14.

MULȚUMIRE SFINTA.

„Dacă ești chemat să fii îndrumător în una din ramurile lucrării lui Dumnezeu, ești chemat în același timp să fii și un ucenic în școala lui Hristos. Dacă iei asupra ta răspunderea sfântă a învățării altora, atunci trebuie să iei și datoria de a cerceta până în adâncimea lui fiecare subiect pe care vrei să-l predai. Dacă prezinți... vreun subiect din Cuvîntul lui Dumnezeu, trebuie să arăți motivele tale atât de clar încît ascultătorii tăi să poată fi convinși de adevărul lui. Tu trebuie să cercetezi cu singuință și să compari dovezile din Cuvîntul lui Dumnezeu cu privire la scrierile trimise de El Bisericii pentru ca să știi ce este adevărul și să fii în stare să îndrumi pe calea dreptății pe aceia care privesc la tine“.

1. Cît de cuprinzătoare este porunca împotriva poftei? Exod 20,17.

„Porunca a zecea lovește chiar la rădăcina tuturor păcatelor, oprind pofta egoistă din care naște fapta păcătoasă. Acela care în ascultare de Legea lui Dumnezeu se abține chiar și de la o dorință păcătoasă după aceea ce aparține altuia, nu se va face vinovat de vreo faptă rea contra aproapelui său“.

2. Unde și cînd s-a ivit prima poftă? Isaia 14, 12-14.

„În loc să caute a îndrepta către Dumnezeu toată iubirea și supunerea creaturilor Sale, încercarea lui Lucifer a fost de a cîștiga servirea și închinarea lor pentru sine însuși. Și poftind onoarea pe care Nemărginitul Tată a dat-o Fiului Său, acest prinț al îngerilor a rîvnit la autoritatea care era prerogativa exclusivă a lui Hristos“.

3. Ce a făcut pe prima femeie să păcătuiască? Gen. 3, 6.

„Caracterul amăgitor al poftei o făcu să fie ispita cea mai potrivită pentru a amăgi pe Eva. Ea a poftit fructul oprit. Ea a gîndit că pomul era de dorit ca să facă pe cineva înțelept. A luat, deci, din rodul lui și a mîncat... Păcatul real consta din neascultarea de porunca lui Dumnezeu care a fost provocată de poftă“.

4. Cu ce fel de păcat mai este înrudită pofta? Ier. 6, 13 pr.p.

5. Ce a stat la temelie faptei lui Anania și Safira? Fapte 5, 1-4.

„Ceeace Anania și Safira au nutrit mai întîi a fost pofta. Dorința de a reține pentru ei însuși o parte din aceea ce ei au promis Domnului i-au dus la fraudă și ipocrizie“.

6. Ce avertisment ne-a dat Isus Hristos cu privire la bogăție? Mat. 6,19-21.

„La început Lucifer a poftit un loc care nu era și nu putea fi al lui. Aceasta a fost începutul și originea păcatului. Eva a poftit fructul și în felul acesta s-a introdus păcatul în familia omenească. Fiii lui Dumnezeu au poftit pe fetele oamenilor și rezultatul a fost înmulțirea fără-delegilor care au adus potopul. David a poftit femeia altui bărbat. Ahab a poftit via altuia. Iuda a poftit treizeci de arginți. Ahan a poftit un drug de aur și o manta babiloniană. Ghehazi a poftit un talant de argint și două rînduri de vesminte. Fiecare din aceste cazuri a fost urmat de dezastru“.

„Noi avem în fața noastră înspăimîntătoarea condamnare a lui Ahan, a lui Iuda și a lui Anania și Safira. În spatele tuturor acestora avem pe aceea a lui Lucifer, acel „fiu al zorilor“, care poftind un rang mai înalt a pierdut pentru totdeauna strălucirea și fericirea cerului. Și totuși, cu toate aceste exemple, pofta abundă“.

7. Ce urmări mai poate avea locuirea poftei în inimă? Iacob 4,1.

8. De aceea, ce spune apostolul Pavel că este pofta? Col. 3,5 u.p.

„Cuvîntul lui Dumnezeu definește lăcomia ca fiind idolatrie. Este cu neputință ca bărbații și femeile să păzească Legea lui Dumnezeu și să fie și iubitori de bani. Dragostea inimii ar trebui îndreptată către lucrurile cerești. Comoara noastră ar trebui să fie depusă în ceruri, pentru că urde este comoana noastră, acolo va fi și inima noastră“.

9. Cum privește, deci, Domnul pe cel ce nutrește pofta în inima sa? Ps. 10,3.

LEAC ÎMPOTRIVA LACOMIEI.

„Acei care au început lucrarea de slujbaş, sau au fost chemați la oricare loc de răspundere, n-ar trebui să fie mulțumiți cu primirea roadelor studiului făcut de alții, ci să caute personal adevărul. Dacă nu-și formează deprinderea de a căuta personal adevărul, vor deveni superficiali în viața și îndatoririle lor.“

„Voința lui Dumnezeu este ca voi să mergeți la izvorul a toată lumina și să primiți lumina Spiritului Său — căci aceasta va fi dată oricărui umil căutător după adevăr — și atunci veți ști că Duhul și Cuvîntul sînt în armonie, și veți ști să cunoașteți adevărul.“

„Acei care pretind că iubesc adevărul trebuie să depună cele mai mari străduinți ca să poată înțelege lucrurile adînci ale Cuvîntului, ca Dumnezeu să poată fi mărit, iar credincioșii Săi binecuvîntați și luminați. Cu inimile umile, supuse harului lui Dumnezeu trebuie să vă dați seama de datoria cercetării Scripturilor, fiind gata a primi orice rază a luminii divine și să umblați pe calea sfințeniei“.

1. Ce ne învață Isus Hristos cu privire la viața veșnică, și bunurile trecătoare? Mat. 16, 24-26.

„Mîntuitorul a văzut că oamenii au fost absorbiți după dobîndire de cîștig și că pierdeau din vedere realitățile veșnice. El a încercat să îndrepte acest rău. El a căutat să rupă vraja nebunească ce paraliza sufletul. Ridicînd glasul Său, El a zis: „Și ce-ar folosi unui om să cîștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul. Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?“... Valoarea acestei comori este mai pe sus de aceea a aurului și a argintului. Bogățiile minelor pămîntului nu pot fi comparate cu aceasta“.

2. Cum sfătuește apostolul Pavel pe credincioși? Col. 3, 5.

„În măsura în care dragostea lui Hristos umple inimile noastre și stăpînește viața noastră, lăcomia, egoismul și iubirea de viață fără griji vor fi biruite, iar plăcerea noastră va fi să facem voia lui Hristos, și să servim pretindem că sîntem“.

3. Ce ar trebui să cerem lui Dumnezeu în legătură cu dorințele inimii noastre? Ps. 119, 36.

4. Cu ce ar trebui să fim mulțumiți, și pentru ce? Ebrei 13,5.

5. Ce măsură de prevedere a luat Dumnezeu pentru a înfrîna lăcomia în poporul Său? Mal. 3,10.

„Binefacerea neîncetată și lepădarea de sine este leacul lui Dumnezeu pentru păcatele canceroase ale egoismului și lăcomiei. Dumnezeu a rînduit ca dăruirea sistematică să susțină cauza Sa și să aline nevoile celor suferinzi și lipsiți. El a rînduit ca dărnicia să devină o obișnuință ca să zădărnicească păcatul primejdios și amăgitor al zgîrceniei. Dăruirea continuă face ca lăcomia să se usuce spre moarte.“

6. De unde va fi îndepărtat pentru totdeauna cel lacom de cîștig? 1 Cor. 6, 10.

„În ziua judecării finale, bogăția îngrămădită a oamenilor va fi fără nicio valoare pentru ei“.

(urmare din pag. 2-a)

burii așezate în pătrat, care dă posibilitatea ca prăsitul mecanic să se facă în lungul și latul terenului.

Folosirea rariței și mușuroitul este foarte dăunătoare, căci fac să se piardă apa și hrana din pămînt, să se desvelească și să se taie rădăcinile, iar recolta să fie foarte slabă.

Din experiențele făcute pînă acum se dovedește că o prașilă făcută la vreme prețuiește cît o plăcie, iar prașilele a treia și a patra la porumb, bunăoară, contribuie fiecare la sporirea recoltei cu 150—300 kg. și chiar mai mult, la hectar.

D. M. FAURERCU

Intreprinderea Poligrafică Nr. 2
București — Str. Brezoianu 23—25 — c. 3235